

Ladányi Antal

(1901-1978)

költe a folyamatos munka szeretetét, a mindennapi egyformán dolgozás örömét, a melegséget és a derűt. Ezek határozták meg életpályáját.

Műegyetemünkön szerzett mérnöki diplomát, de már hallgatóként eljegyezte magát a könyvtárral: 1922. január 1-től napidíjasként a könyvtár szolgálatába lépett. S haladt szorgalmas aprómunkája révén a könyvtáriszti, alkönyvtárnoki, könyvtárnoki lépcsőfokokon keresztül a magasabb elismerések grádcására: 1952-ben tudományos osztályvezető, 1954-ben igazgatóhelyettes lett, míg 1957. december 1-én igazgatónak nevezték ki. 1961-ben a Szocialista Kultúráért kitüntetéssel értékelt munkásságát. 1963-ban, több mint négy évtizedes munka után nyugdíjazták, úgy, hogy az elmúlt 41 esztendő alatt egyetlen napot sem mulasztott betegség miatt.

S most éppen az alattomosan támadó kór tett pontot életére.

Szelid szava, derűje, együttérző, meleg embersége minden egykori munkatársában és nyugdíjas korának kollégáiban mély, el nem múló nyomot hagyott.

Ezért is helyezte el a könyvtár vezetősége és munkatársi gárdája Ladányi Antal ravatálán megrendülten a kegyelet koszorúját.

(Végh)

MEA CULPA

A K-épület alagsorában levő a la carte étterem bejáratához pár hete kis papírlapot rögzítettek a falra. Szemmagasságban. Szemet is szűrt. A következő szöveg állt rajta: Kérjük kedves vendégeinket, hogy észrevételeit a vásárlók könyvében közöljék.

Munkaköri kötelességemnek éreztem kijavítani a hibát, s hasonló betűtípussal — én azt hittem, ügyesen — beszúrtam a többes szám jelét oda, ahol hiányzott (észrevételeiket... közöljék).

Belátom, hibát követtem el. Ugyanis csak fekete toll volt nálam. Az eredeti szöveget pedig kézzel írták. Úgy tűnik, legnagyobb igyekezésem ellenére is firkálásnak vélték a javítást, mert mára eltűnt a papírlapocskák. Helyén pedig a fehér műanyag alapon fekete Dymo szalagon virít a felirat — az eredeti!

Ezt már nem lehet csak úgy egyszerűen kijavítani!

Sajnos.

— berta —

A beteg gyerekek szinte sorban állnak...

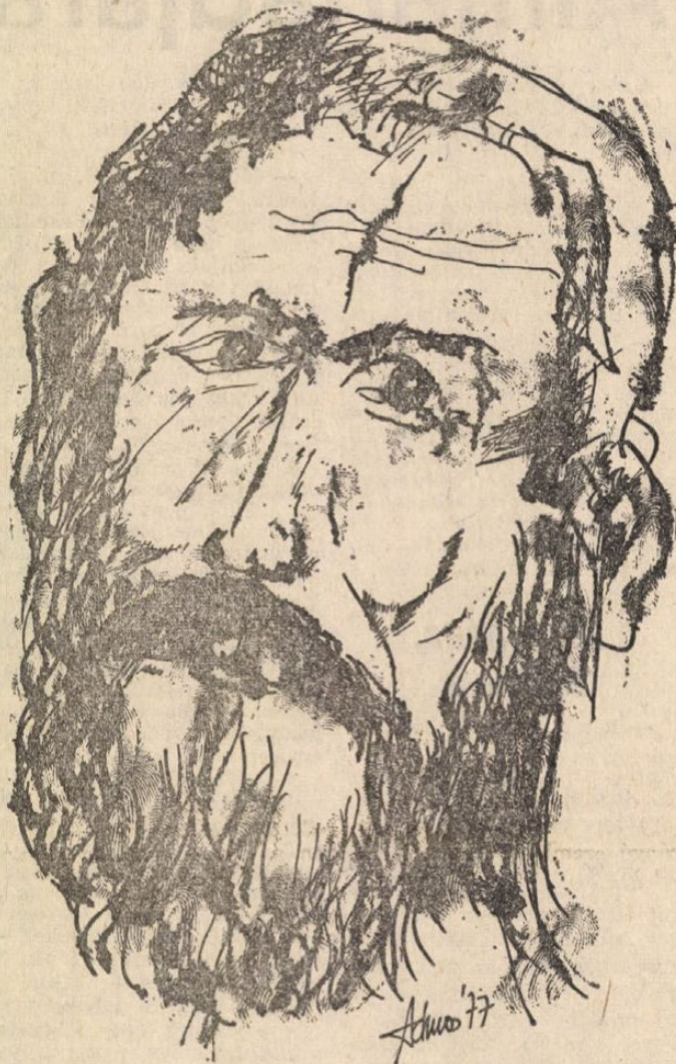
Kovács Ferenc 1978. szeptember 11-én született. A születés utáni orvosi vizsgálat megállapította, hogy az újszülött szívrendellenességben szenved: a bal szívkamra és a pitvar közötti szívbillentyű elégtelen működése miatt. A gyermek szíve nem tudja biztosítani a szervezet tökéletes vérellátását. Sebészeti beavatkozásra van szükség.

Magyarországon — és az egész világon — évente több száz újszülött jön a világra elégtelen szív működéssel. Gyógyításukra csak három éves korukban elvégzett szívműtélen van lehetőség. Ezek a műtétek rendkívül kockázatosak, és nagyon sok vérért kivánnak. Ezért a beteg gyerekek szinte „sorban állnak” a műtetre várva, és ma már az dönti el, hány beteget lehet gyógyítani egy a gyermekszívsebészek mennyi vérért kapnak.

Mi közünk van mindezekhez nekünk, műegyetemistáknak? Pusztán annyi, hogy megadatott a lehetőség: hozzájárulunk négy három éves beteg kisgyermek ahhoz, hogy soron kívüli műtétet visszakapják egészségüket. A János Kórházban lehetőség van arra, hogy elvégezzék ezt a négy soron kívüli műtétet, ha a Budapesti Műszaki Egyetem október 16-20. közötti véradásán legalább 1700-an adnak vért.

Kérünk mindenkit, aki segíteni szeretne négy kisgyermeken, és sok más emberen (hiszen más kórházak is kapnak majd a vérből), hogy vegyenek részt október 16-20. között a tértfmentes véradáson. Naponta reggel 8-tól délután 4-ig a Diszteremben (K. I. 71.)

Köszönettel: a Vért kapók!
Közhr, október 10.

Vámos István rajza

KÖZLEMÉNY

Az egyetem tanácsai az illetékes kar tanácsok, illetve a rektor javaslataira tanszékvezetői, intézeti tanszékvezetői és intézeti osztályvezetői teendői ellátásával bízták meg a következő oktatókat:

Építőmérnöki kar: dr. Detrekövi Ákos egyetemi docent, a geodéziai intézet fotogrammetria tanszékének vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. Halász Ottó egyetemi tanárt az acélszerkezetek tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Kézdi Árpád egyetemi tanárt a geotechnika tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Meisel János egyetemi tanárt az ásvány és földtani tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. V. Nagy Imre egyetemi tanárt a vizsgázdálkodási és vízépítési intézet vizsgázdálkodási tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. Nemesdy Ervin egyetemi tanárt az útépítési tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Orosz Árpád egyetemi tanárt a vasbetonszerkezetek tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. Ölős Géza egyetemi docent a vizsgázdálkodási és vízépítési intézet vizéllátási és csatornázási osztályának vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig.

Gépeszmérnöki kar: dr. Artinger István egyetemi docent a mechanikai technológia és anyagszerkezetek tanterületének mechanikai technológia tanszékének vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Farkas Miklós egyetemi tanárt a matematika tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Pápai László egyetemi tanárt a vízgépek tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Prohászka János egyetemi tanárt a mechanikai technológia és anyagszerkezetek tanterületének villamosipari anyagtechnológia tanszékének vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Strommer Gyula egyetemi tanárt az ábrázoló geometria tanszék vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Szentgyörgyi Sándor egyetemi tanárt a vegyipari gépek és mezőgazdasági gépek tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig.

Építőmérnöki kar: dr. Deák György egyetemi tanárt a szállásügyi és tartószerkezeti tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Harasta Miklós egyetemi tanárt az ipari és mezőgazdasági építéletvezetési tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. Kürti István egyetemi docent az építéskivitelezési tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, Vegyész-mérnöki kar: dr. Fodor Lajos egyetemi docent a mezőgazdasági kémiai technológia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Nagy Lajos György egyetemi tanárt az alkalmazott kémia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Szántay Csaba egyetemi tanárt a szerves kémia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Szabányi Imre egyetemi docent a kémiai technológia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Varsányi György egyetemi tanárt a fizikai kémia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Verba Attila egyetemi docent a vegyipari géptan tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig.

Villamosmérnöki kar: dr. Bosznay Ádám egyetemi tanárt a műszaki mechanika tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Frigyes Andor egyetemi tanárt a folyamat szabályozási tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Geszti P. Ottó egyetemi tanárt az erőáramú intézet villamosművek tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Gordos Géza egyetemi docent a hűtőtechnikai elektronika tanterületének és rendszertechnikai tanterületének vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig, dr. Horváth Tibor egyetemi tanárt az erőáramú intézet nagyfeszültségű technika tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Pásztoriczky Lajos egyetemi docent a mikrohullámú hűtőtechnikai tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Retter Gyula egyetemi tanárt a villamosgépek tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Schnell László egyetemi tanárt a műszer- és méréstechnika tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Tuschák Róbert egyetemi tanárt az automatizálási tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig.

Közéleti és oktatási egységek: Achél Gyula testnevelési tanárt a testnevelési tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Bartha Lajos egyetemi tanárt a tanárképző és pedagógiai intézet pszichológiai tanterületének vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Orosz Lajos egyetemi docent a tanárképző és pedagógiai intézet pedagógiai tanterületének vezetésével 1978. július 1-től 1981. június 30-ig.

Knopp András miniszterhelyettes az egyetemi tanács javaslataira megbízták:

dr. Benke István egyetemi tanárt a politikai gazdaságtan II. tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Devics József egyetemi tanárt a politikai gazdaságtan I. tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. Hollós Ervin egyetemi tanárt a tudományos szocializmus tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig, dr. P. Kovács Ferencné egyetemi docent a filozófia tanszéké vezetésével 1978. július 1-től 1983. június 30-ig.

EGELI GYÖRGY:

Aznapi béke volt XIV.

Szerencsém volt, hogy emlékeztem a vízcseppekre, mert csak erről ismertem meg Omár házát. A faluban már lobogtak a tüzek, mindenütt készült a vacsora. Omár is neki kezdett, hogy életre piszkálja a tüzet. Három kő felett nagy, lapos fémtálon rántotta készült, mellette egy másik tűzön teáskanna alatt lobogott a láng. Úgy látom, tojásbrikettel tüzelnek, kicsit drága lehet idehozni. Rög-tön meg is kérdeztem Omárt, miért nem petró-leumot használnak. Kinevetett. — Tevegénél ez, nem szén. A húgaim gyűjtik, akik a tevéket legeltetik, ez is benne van a bérukben. Tevétejet is kapnak, azt birkabőr zsákban érleljük, nagyon jó ízű és így három napig is eláll. Pár dolgot megtanultam aznap este arról, hogyan éltek és élnek. Nekem a nomád életéről, a kempingezésről kellemes emlékek jutnak az eszembe, folyók, hegyek, madárfűtyös ébresztő, ciripelő altató. Omár szavaiból hamar kiderül, nem a romantika, az érinitelen természet vitte a beduinokat erre az életmódra. Akik még ma is nomádok, nem sokban különböznek a Hidzsra idején élt elődeiktől. Csak a garazsu már ritkább. Értetlen arcomat látva körülírta a fogaimat. Végtülis olyasmi, mint a „Pál utcai fiúk”-nál az einstand, csak nem üvegolyót, hanem tevéket, birkákat, fegyvereket vesznek el a gyengébbektől egy-egy éjszakai támadás során — de itt kímélik az emberéletét, mert az vérbosszúhoz vezetett.

— A ruházat sem változott, a férfiak és nők bő, szellős ruhában járnak, ez kényelmesebb, mint az európai. En is csak azért járok nadrágban, mert az iskolában ez az előírás. Ha a sivatagban vándorolunk, akkor is kell tisztálkodni, mert ima előtt ez kötelező. De nem mindig vízzel — homokkal is le lehet dörzsölni a bőrt, az is tisztít. Ahol nincs homok, ott agyagdarabokat vagy kisebb köveket használunk erre. Szegény, száraz föld a miénk, még öntözni sincs mivel. Csak az állatok tudnak

megélni a pár szál gazon, de azt is gyorsan megeszik, tovább kell menni, nem lehet kóházakat építeni. A beduin férfiak ritkán dolgoznak, ez az asszonyok meg a gyerekek dolga. Nekik a harc az életük. Ma már ugyan kevés a törzsi háború, mert a törvény tiltja. De van itt elég baj ezek nélkül is.

Erdekel, mi gyorsabb, a teve, vagy a ló. — Attól függ, milyen távolságra. Egy kilométerig a teve, tízig a ló, aztán megint a teve, mert szívósabb. Persze, nem akármelyik, mert a barna például csak teherhordó. Nagyon utálom őket, volt velük elég bajom gyerekkoromban. Buták, bűdösek, csúnyák, lusták. Vigyáznunk kell, mert harapócsák és evés után más sokszor lehányt az a zöld valamivel, ami a gyomrukban van. Nem lehet mellettük aludni sem, mert elcsavarognak, nem találunk vissza.

— A fehér versenytve, az más. Az a Pró-féta kedvező állata, a gazdája szemefénye, okos, kezes és gyors.

Elábrándozott egy kicsit, aztán folytatta:

— Egy autót jobban szeretnék, az a legjobb tevé is lehagyja!

Elkészült közben a vacsora.

— Gyere te is a körbe, üdvözöld apámat!

A körben (kávékör) leme talán a megfelelő fordítás) már vagy tucatnyi férfi ült, Omár apja, bátyjai és a rokonok, ismerősök. Fejmeghajlással, szálem alejukkmal köszöntem, ugyanígy fogadták. Ismerősöm addig elmondta, hogy honnan jöttem, kifizele-miféle ember vagyok.

Közben a nagy tálon élénk rakták a rántottát (körülbelül egy méter átmérőjű kerek óntál lehetett). Igyekeztem az étkezésnél, hogy az összehajtogatott kenyérből ne potyantsam vissza az ólmebe az ételt. Nehezre emestt törökülésben enni, vigyáznunk kellett, nehogy előrehajolva beleessek a tábla. Amikor az apja abbahagyta az evést, a többiek sem foly-

tatták. Egy kézlegyintéssel jelezte, hogy elvihetik a tálat. A nők és a gyerekek eddig vártak a sorsukra, ők azt kapták, ami megmaradt. Ezután fél nélküli csészékbe teát töltöttek ezt a változatosság kedvéért fahéjjal ízesítettek.

— Csak pénteken van nálunk kávé, az az igazi, azt apám készíti — szabadkozott Omár. Ezt véletlenül nem bántam, mert a keserűség semmilyen formáját nem szeretem, visszautasítanék, de legnagyobb illetlenség. Aztán én jöttem sorra, Omár nagyon érdeklődött, hogy lehet nálunk östönkjait kapni, milyen az egyetem, mit tanulunk. Irigylete lehetőségeinket, határozottan éreztem.

Már nagyokat pislogtam, mire lefekvéshez készülődtek. Választhattam, hogy bent a szobában, vagy kint alszom-e, az utóbbi mellett maradtam. Kaptam két birkabőrt, azt terítetem a földre és egy teveszőrpokrócot, bár soknak tartottam, mert minék a forró sivatagban a meleg pokróc?

A többiek is hasonló módon ágyaztak, csak köpenyekkel, vagy vékony takaróval terítették le magukat. A nők a ház mögött aludtak. Nem gondolkodtam egy másodpercet se, pizsamát vegyek-e, mert annyira nem idevalónak éreztem, hogy csak a szándomat rúgtam le, s végigdoltem a bőrökön. A csillagokat bámultam egy darabig, szokatlan volt, hogy nincs tető felettem, de aztán gyors fehér teve hátán jött az álom.

Csipőg hiedre ébredtem, össze kellett gömbölyödnöm, hogy kibírjam. Reszkettem, nem tudtam újra elaludni. Megmozdult mellettem egy pokróc, Omár apja kelet fel. A csapnál megmosta arcát, majd kezét és lábát, aztán köpenyét lerakva imádkozni kezdett. Először csak a fejét hajította meg többször Mekka felé, majd egyre mélyebben hajlások közepette a térdét, végül teljes hosszában leborult. Két tenyerét úgy zárta össze, mintha kérne valamit, valamit abból a sok mindentől, amit nem adott meg neki az élet.

Omárral együtt mentünk vissza Ma'anba, néhány nő is kuporgott a buszon, de nem voltak úgy befedve és elfátyolozva, mint városi sorstársaik. Az arcukat szájuk körül szakáll-formájú tetoválás csúfította el, bár ez végülis ízlés dolga. Azért mégse ilyenek képzelem a jövendőbelimet...

Volt még egy dolog, amire régóta kíváncsi voltam: ha valaki vétkezett, hogyan büntetik meg? Városi emberről ez egyszerű, csak le kell csapni valamely testrészt, vagy börtönben lehet rohasztani — egy félkarú beduin viszont már nem tud rendesen lovagolni, mozgó börtönt sem tarthatnak. A válasz logikus volt: „A nomádok meg mindig saját régi törvényeik szerint élnek, a kisebb falvakban viszont már van bíróság. Egy beduin bűnének megtétele attól függött, hogy a törzsön belül emberrel volt baja, vagy más törzsből. Ha vérbosszú miatt idegent kellett ölnie, az dicsőséget hozott, szent kötelezettség volt, mert vért csak vérral lehet megbosszulni, s ez ma sem bűn. Baj csak akkor volt, ha törzsből elszakadtok össze, vagy az egész törzsrel. Ha komoly dolog történt, ha elárulta a grazzu tervét, megerősakolt valakit, vagy ártatlanra emelt kezét — akkor ez vért kívánt. Régebben ilyenkor a családjába tartozó összes férfi lekasabolta, emiatt, mert amelyik családban ilyen szegény megtörténhet, az megérdemli. Ma már csak a bűnös jár így, de az ilyen esetek ritkák. A mi népünk becsületes.”

— Nem azért kérdeztem, mintha kételkednék ebben. De mi történik, ha valaki mondj megérti igazságtalanul a másikat, mondjuk, ha két nő civakodik? — Akkor a férfiek bekedlik őket a sátorba és ők egymás között csendben megbeszélnek. Ha két férfi között történik ilyesmi, az már komolyabb. A bűnös nyilvánosan megszegényedik, megfeketedik. A sátra elé botra szúrva egy fekete rongyot tesznek és a tábort körül, a messziről jól látható helyekre. Minden vándor, aki arra téved, bemegy a táborba és kötelessége megkérdezni, ki van megfeketítve és miért, így hamar terjed a hír. Az egész család szegényben kerül ilyenkor, ez a büntetés. A megszegényítés jele ottmarad néha három hónapig is. Sokszor elhagyják a törzset az ilyen családok, de még az ellenséges törzs sem fogadja be őket. Legfeljebb a vándorregényekhez csatlakozhatnak. Ha elmennek, mindent magukkal vihettek, csak a sátrukat nem, az a törzsé lesz. Ha a bűnös a maradás mellett dönt, idővel kiengesztelheti a megsértett különböző ajándékokkal, de addig sem ülhet a kávézó férfiak körébe, otthon kell ülnie az asszonnyal, s ez csak fokozza a szegényt.